

ח"כ מיכאל (מיקי) רוזנטל, ת.ז. 53403812

בעניין:

ע"י ב"כ עוה"ד שלומי הדר
ממשרד עוה"ד הדר-משען ושות'
מרחוב כנרת, מגדל ב.ס.ר 3, בני ברק
טל': 03-6932029; פקסי': 03-6932059;

התובע;

- נגד -

1. עיתונות זהב בע"מ, ח.פ. 512196650

2. יואב יצחק, ת.ז. 547878483

ע"י ב"כ עוה"ד יורם מושקט ו/או אוריין
אשכולי ו/או שירה רייך ו/או מנחם אברהם
מרחוב יהודה הלוי 85, תל-אביב 6579614
טל': 03-5662038; פקסי': 03-5609882;

3. אמיר זוהר, ת.ז. 56701881

4. ד"ר חיים שטנגר, ת.ז. 052588521

בעצמו וע"י ב"כ עוה"ד אורי פנטילט ו/או ארנון שצמן
אורי פנטילט, משרד עורכי-דין
מרחוב הרמן כהן 12, תל-אביב 64385
טל': 03-5220804; פקסי': 03-5249407

הנתבעים;

כתב הגנה

הנתבעים 1-2 (להלן: "הנתבעים"), מתכבדים להגיש בזאת כתב הגנה מטעמם, כדלקמן:

א. מבוא

1. הגשת התביעה דנן הינה ניסיון נואל להשתיק את הנתבעים. היא מהווה "תביעת השתקה" - תביעה אסטרטגית נגד השתתפות ציבורית, הידועה בחו"ל כתביעת "SLAPP" (ראשי תיבות של Strategic Lawsuit Against Public Participation). תביעה זו נועדה למנוע ביקורת ודיון ציבורי בדבר מעשיו הבעייתיים של התובע, וזאת תוך פגיעה בחופש הביטוי ובשיח הדמוקרטי.
2. על-אף שהתובע הצהיר בפתח הדברים, כי הוא "נשא ונלחם, לא אחת, על חופש הביטוי ומשכך הוא מעודד כל ביקורת ציבורית וזאת גם כאשר הפרסומים אינם לרוחו", פועל הוא עתה, בתביעתו דנא, בניגוד לעקרונות עליהם הצהיר. הנתבע 2 הבהיר לתובע, כי הוא מפרש לא נכון את סובלנותו כלפיו, וכי הוא יהא-נכון לברר בבית המשפט את מעשיו ומעלליו של התובע.
3. התובע אינו בוחל בהגשת תביעה סרק נגד הנתבעים, והכל בכוונה לפגוע דווקא ובמיוחד בהם. לראיה: דברים דומים ואף חמורים עוד יותר על מעשיו של התובע פורסמו קודם לכן בכלי תקשורת

שוניים. למרות זאת, נמנע התובע מהגשת תביעה נגדם. רצ"ב מספר כתבות מכלי תקשורת שונים

כנסת 1.

4. התובע, עיתונאי בעבר וחבר כנסת כיום, התהדר באיצטלת חברותו עם עו"ד רונאל פישר (שהואשם לאחרונה בעבירות שוחד חמורות). בין השניים התקיים קשר קרוב מאוד ואף יחסי גומלין במשך שנים רבות, לרבות קשרים בעניינים מקצועיים. במסגרת תוכנית התחקירים "בולדוזר" ששודרה בערוץ 2, אותה הנחה התובע, הופיע עו"ד פישר בפניה קבועה בתכנית. לאחר מכן הנחו השניים בצוותא את תוכנית הטלוויזיה "גברים בשחור", באותו הערוץ.

התובע ועו"ד פישר פעלו פעמים רבות באופן שעורר סלידה ותרעומת כלפיהם, כשנהגו בתכניות הנ"ל באופן בעייתי ותוך ניגוד עניינים מובנה. התובע לא נמנע מהוצאת לשון הרע, באופן מכוון ו/או רשלני, נגד שורה של מוסדות ואישים, ואף מהתנהגות בריונות והטרדה מאיימת נגד קשישים.

גם בית המשפט אמר דברו בדבר שטויותיו של התובע, שעלו כדי פיברוק מציאות יש-מאין ו/או שיבוש הליכי חקירה ומשפט.

5. בגין אחת מכתבותיו הבעייתיות והבוזיות של התובע, הגיש עו"ד יעקב בורובסקי, ניצב בדימוס, תביעת דיבה בסך של 500,000 ש"ח נגד ערוץ 10, נגד התובע ונגד העיתונאי רביב דרוקר (ת"א 161717-05-16). במסגרתה נטען, בין היתר, כי עו"ד רונאל פישר שימש כמתווך להעברת כספים מגורמים עסקיים לידיהם של הנתבעים או מי מהם, לפרסום או אי-פרסום של כתבות ותחקירים מזומנים. וכך נכתב בסעיפים 62-63 לכתב התביעה (להלן צילום מסך מכתב התביעה):

62. מהמקובץ לעיל, ומראיות שהצטטנו בידי החייב, שלה כי הנתבעים או מי מהם, לא התמקדו בשכר שקיבלו בעד פעולתם בהסקת החלטות ובחשיפת אלא שישו את מעמדם כעיתונאים חוקרים קדומים לחשיף בו רוחים אישיים צדדיים, קרי שניהלו באמצעות הנתבע פישר ובסיועו האקטיבי מעין בורסה של כתבות יזמה מתבצע לחי-מכר בשמו הטוב – או בשם הרע – של אדם, ואף קיבלו אתנן של מטעם. על מנת לנהל ולשדר תחקירים ואו להיסנע מניחול ושידור תחקירים ואו להתנצל בשידור אחדות תחקירים ששודרו זה מכבר. בין עיתונאות כנה ואמצות לבין "מדפסת כספים" זו, אין ולא כלום.

63. לדאבק ליבו של כל מי שהעיתונאות בישראל יקרה לליבו ונזק גם כל מי שמקצוע ערכות הדיון נחשב בעיניו מול עיניו נגלית מציאות מעוותת, ובה מסולמת ומסוכלת משמעות הביטוי הקדום ממקורותינו.

"טוב שם משמן טוב"

וקהלת ז' מסוק אין

לסרבה הצנח, טראה בעליל כי לעומם של הנתבעים, לאי זדכם ובחנאם לישינה שאותה פיתחו והפעילו בסיועו של הנתבע פישר, אם רק תדיע ילשנך את האדם הנכון, תוכל להרויח פרסום שם טוב לעצמך. גם אם אינך זכאי ודאי לשם טוב כלל ועיקר, ובאותה שיטה נלווה של "עיתונאי להשכרה", תוכל גם לפניך באופן קשה וחמור בשמו הטוב של אדם אחר, על לא עוול בכמו.

ב. טענות מקדמיות

אין אחריות לנתבעים ביחס לפרסומים של צדדי ג' (בלוגרים) שפרסמו ב-News1

6. במסגרת התובענה דן מבקש התובע להחיל על הנתבעת 1 אחריות בקשר לפרסומים בעניין הראשון ובעניין הרביעי (נספחים 4 ו-8), שנעשו על-ידי בלוגרים - צדדים שלישיים שפרסמו באתר האינטרנט של הנתבעת 1, קרי: על-ידי הנתבעים 3 ו-4.

7. אולם, על-פי הפסיקה, ובהקשר זה, אתר אינטרנט אינו "אמצעי תקשורת", כהגדרתו בסעיף 11 לחוק איסור לשון הרע. לפיכך, לא ניתן להחיל על הנתבעים 1-2 (המפעילה אתר אינטרנט ועל העורך), אחריות בגין לשון הרע לכאורה ככל שזו בוצעה על-ידי פרסום "בלוג" באתר [ת"א 2713-07 אריה שקד נ' עגל הזהב עיתונות בע"מ ואח' (פורסם בנבו – ניתן ביום 6.2.12)].

כן, השווה לפסקי דין שעסקו ב"טוקבקים" - תגוביות שבאו בעקבות פרסום כתבות בעיתונים, בהם נקבע כי אין המדובר בחלק מ"העיתון" לצרכי סעיף 11 לחוק איסור לשון הרע (ת"א 51859/06 שמעון דסקין, עו"ד נ' הוצאת עיתון הארץ בע"מ (פורסם בנבו – ניתן ביום 28.10.08); ת"א 5844/07 דוד וינטרוב ואח' נ' גלובס פבלישר עיתונות (1983) בע"מ (פורסם בנבו – ניתן ביום 3.12.09)).

טענת מניעות באשר לפרסום בעניין הראשון – התובע מושתק מהגשת תביעה על פרסום שנדון

במועצת העיתונות

8. ככל הידוע לנתבע, על-פי נהלי מועצת העיתונות, תנאי לדיון בתלונה הוא הסכמת המתלונן שלא להגיש תביעה לבית המשפט בגין אותו פרסום. וכך נכתב בנוהל המפורסם באתר המועצה:

"מועצת העיתונות אינה דנה בפניות שבעניינן הוגשה תלונה למשטרה או תביעה לבית משפט או לגוף אחר, חוץ ממקרים מיוחדים, שבהם ניתן להפריד בין התחום האתי לבין הנושא שנדון בבית המשפט או בתלונה למשטרה. במקרים מיוחדים אלה תדון מועצת העיתונות, בדרך-כלל, לאחר סיום ההליכים האחרים."

9. כפי שציין בכתב התביעה, התובע הגיש בגין הפרסום הראשון (אשר פורסם כאמור מטעמו של בלוגדר, הוא הנתבע 3) תלונה במועצת העיתונות, זו דנה בעניין והכריעה בו. הכרעה ניתנה בהעדרם של הנתבעים 1-2, ולמרות התנגדותם. נתבעים אלה כפרו בסמכותה של המועצה לדון בתלונות נגדם. יאמר כאן: נתבעים 1-2 טענו, כי הם אינם מכירים בסמכותה של מועצת העיתונות, מאחר והם אינם חברים במועצת העיתונות ו/או במי מהגופים המרכיבים את מועצת העיתונות. למרות כל זאת, עמד התובע על קיום דיון בתלונה ומבוקשו ניתן לו.

10. לא למותר לציין, כי החלטת מועצת העיתונות - שאגב דחתה את עיקרי תלונתו של התובע, פורסמה ברבים על-ידי כמה כלי תקשורת, כולל באתר האינטרנט של מועצת העיתונות.

11. אשר על-כן, נראה כי התובע מושתק מהגשת תביעה בגין פרסום אשר נדון והוכרע במסגרת מועצת העיתונות, לבקשתו-הוא.

ג. שמו הטוב של התובע

12. התובע טוען לפגיעה בשמו הטוב. דא-עקא, הנתבעים לתובע אין שם טוב. הנתבעים יטענו כי הם עשו את הפרסומים גם בתדמית הכללית הבעייתית של התובע – כ"שור מועד", איש ציבור וחבר כנסת, המתחסד ומציג עצמו כאיש ישר דרך בעוד שמעשיו הנכלוליים מעידים על דפוס פעולה לקוי ובעייתי ביותר:

12.1. התובע ניצל לרעה את האמון שנתנו בו מנהלי וערוץ 10, והביא לשידור ו/או לפרסום "פרשות" ו/או "חשיפות" שהיה לו בהן עניין אישי. התובע סיבך מספר פעמים לפחות את עורכי ערוץ 10 בפרסום בדותות ו/או תצאי אמיתות. הנתבעים שומרים לעצמם את הזכות להביא בפני בית המשפט שורה של עדים ו/או ראיות בנושאים אלה.

12.2. התובע ניצל לרעה חריגות בניה בביתו הפרטי בגבעתיים, השתמש בקומת מרתף באופן הנוגד את הדין, ואף נמנע במשך 22 שנים מתשלום מיסים מלאים לרשויות.

12.3. התובע מסר דיווחים כוזבים ובפועל ביצע עבירות פליליות כדי להתחמק מתשלום מיסים לעיריית גבעתיים ולגורמים נוספים;

12.4. התובע יזם ואף פעל לחקיקת "חוק לבנת פורן", תוך ניגוד עניינים בין מחויבותו הציבורית כחבר כנסת, לבין ענייניו ו"חשבונותיו" הפרטיים, לרבות בקשר עם בן משפחה.

12.5. התובע התעמר בבן משפחה תוך ניסיון לגזילת זכויות בדירה ורכוש נוסף.

12.6. התובע ניצל לרעה את האמון בו, קיבל כספים מחברת Yes למימון הסרט "שיטת השקשוקה", ולא השיב את הכספים ו/או חלקם למרות שלא סיפק את המוצר שלו התחייב. התובע השתמט מהשבת הכספים, למרות שמנהלי Yes הבהירו לתובע כי לא יוכלו ו/או לא יסכימו לפרסם שקרים נגד קבוצת החברה לישראל ו/או נגד גורם אחר.

12.7. התובע ביקש לעשות לעצמו שם של רודף צדק, כביכול. בפועל, הוא לא נמנע מרדיפת קשישים וחסרי ישע, ואף נהג ליצור פרובוקציות שישרתו את מטרותיו. הנתבעים 1-2 התיחסו לכך בפרסומיהם וגינו את התובע, וגם על-כך יצא קצפו של התובע נגדם.

12.8. התובע נהג לפלוש לתחום הפרט, להטריד ואף לאיים על מושאי כתבותיו, בניגוד לחוק, וכל זאת כדי להשיג את מבוקשו: ליצור סנסציה שתמשוך צופים ו/או תומכים, ותאדיר את שמו כעיתונאי בכיר, כך שמעסיקיו וגורמים נוספים יעתיירו עליו עוד ועוד טובת הנאה וכספים.

12.9. התובע ביקש, כביכול, לחשוף את "גנבי הברזל". בפועל, הוא יצר פרובוקציה וגרם לשיבוש חמור של הליכי חקירה ומשפט. כבי' השופטת נחמה נצר נתנה ביטוי תריף לשיטותיו הנלוזות של התובע (ת.פ. 276/07) בבית המשפט השלום בקריית גת:

"גם כתב האישום בפרק הכללי טורח ומציין מה היתה כוונת הגעתו של מר רוזנטל למקום ומאחר ולצערי הרב נמצאים אנו בתקופה שבה תוכניות הריאליטי הן מככבות וכאשר כולנו הפכנו להיות עובדים לרייטינג, הרי שלעיתים קרובות מוצאים אנו עצמנו חשופים לתופעה שהיא קשה ובלתי נסבלת, במחיר של השגת אחוזי צפייה גבוהים, לא נמנעים תחקירנים, צלמים ושאר חברי הפקה לנהוג באופן שהוא איננו אחר מאשר רמיסת זכותו של הפרט לשמו הטוב, לכבודו ולפרטיותו ולקניינו.

אבוי לנו שהגענו למציאות שבה הרייטינג הוא שמכתיב את סדר היום... והנה במקרה שבפני, מגיע אותו צוות ולמעשה, נוטל לידי את החירות להחליט מי אשם ומי זכאי, תוך שהוא בוחר את האובייקטיבים לצילום ולתחקיר מבלי שלא ניתן פתחון פה ולו מינימאלי לנסות ולהוכיח שמא נפלה טעות, שמא חלה שגיאה ושמא הגיעו לאדם הלא נכון. יש להדגיש, כי צוות התחקיר איננו עורך תחקיר ראשוני ללא מצלמות, אלא מגיע תוך שהוא מצויד בצילום אלקטרוני חדיש ביותר ולמעשה מרגע הגעתו הדברים מצולמים וכידוע שהיום באמצעות פלאי הטכנולוגיה ניתן לערוך מחדש, לביים מחדש ואף לשתול תסריטים שלא בהכרח תואמים את מהלך העניינים הנכון והאמיתי ואין טוב יותר מאשר המקרה שבפני כדי להדגים זאת."

הנה-כי-כן: התובע, שנקט בעבודתו כעיתונאי בשיטות בזויות ובלתי חוקיות, שאף בוקרו על-ידי בית המשפט, מאין להציג עצמו כאיש מקצוע מן-המעלה הראשונה, וכמי שנהנה משם טוב, וכמי שלא נפל פגם בדרכי עבודתו כעיתונאי.

ד. גרסת הנתבעים

13. הנתבעים יחזרו על טענות הנתבעים האחרים ככל שטענה זו אינה נוגדת ו/או פוגעת ו/או סותרת את עמדתם של הנתבעים.

ד-1. העניין הראשון

14. בניגוד לנטען בתביעה, הנתבע 3, אמיר זוהר, אינו כתב ב-News1 והוא אינו מועסק בשום צורה ב-News1. זוהר הוא עיתונאי ובלוגר מוערך, שאף מנהל בעצמו אתר חדשות.

15. מאמרו של זוהר, כמו גם אלפי מאמרים של למעלה מ-1000 בלוגרים אחרים, פורסם ב-News1 במסגרת "במה חופשית" הניתנת לבלוגרים. מאמרים אלה לא עוברים עריכה בידי מערכת News1. לנתבעים לא היתה שום סיבה לחשוש ו/או להטיל דופי בכתבתו של אמיר זוהר, שהינו, כאמור, עיתונאי מוערך.

16. בניגוד לרושם שמנסה התובע ליצור, ההבדלים בין הגירסה הראשונה של המאמר נשוא התביעה ("העניין הראשון"), לגירסה השנייה, נוצרו ונערכו בעקבות פניית התובע אל הנתבע 2 ובתיאום עמו, ואף לשביעות רצונו - שאותה הביע התובע באופן ברור ומפורש בכמה שיחות שקיים לאחר מכן עם הנתבע 2, הן בטלפון והן במסדרונות הכנסת. כפי שניתן לראות, תגובתו המלאה של התובע צורפה למאמר ועיקרי דבריה הוצגו בגוף המאמר עצמו. גירסתו של התובע לפיה לפתע "צמח" נזק נוכח אותה כתבה מלפני חמש שנים, מופרכת מיסודה.
17. התובע עושה שימוש לרעה בהליכי משפט, כשהוא בוחר עתה, מתוך שיקולים זרים, להגיש תביעה בגין פרסום שנעשה בשנת 2010. התביעה מוגשת בשיהוי ניכר, וזאת למרות שתגובתו המלאה צורפה בזמנו ופורסמה בתיאום עימו ואף לשביעות רצונו. דבר זה מלמד כי התביעה דגן הוגשה אך ורק בניסיון להשתיק את הנתבעים מלבקר את התובע.
18. בניגוד לרושם שמנסה התובע ליצור, התובע לא פנה אל הנתבע 2 בדרישה לגבי אותם טוקבקים שאותם הוא מכנה "משמיצים" - בין שהם נכונים ובין אם-לאו. לתובע אין יד ורגל בכתיבה של הטוקבקים שהופיעו במאמר, וברי כי לו היה התובע פונה אליו, היה הנתבע 2 פועל להסרת טוקבקים משמיצים, בדיוק כפי שמתחייב מן ההלכה הפסוקה.
19. בניגוד לרושם שמנסה התובע ליצור, רונאל פישר אכן הוזמן והשתתף בתוכניתו בטלוויזיה. באותו מעמד פעלו התובע ו/או פישר מתוך שיקולים זרים תוך הטעיית הצופים.
20. הכתבה בעניין הראשון מהווה ביקורת לגיטימית בדבר מעשיו ואופן התנהלותו של התובע בפרשה המתוארת במאמר.
21. הנתבעים סומכים ידיהם על אמינותו והגינותו של זוהר, ומכל מקום – נוכח פנייתו והערותיו של התובע, תוקנו ו/או עודכנו כמה פריטים באותו מאמר, וזאת כאמור: לשביעות רצונו של התובע.
22. ממילא, נראה כי התביעה נגד פרסום זה הוגשה בשיהוי ניכר עד כדי שיש להביא בכך כדי מחיקתה.

ד-2. העניין השני

23. בניגוד לנטען, התביעה הוגשה אומנם פורמלית נגד ערוץ 10, כתאגיד, אך במהותה היא הוגשה נגד פעולותיו ומעשיו של התובע בשירותו את אותו תאגיד ומחמת התנהלותו ופרסומים שלהם הוא אחראי, והוא מולידם. לראיה, במהלך המשפט נאלץ התובע ליתן תצהיר ואף להיחקר עליו; גם ההתנצלות שפורסמה בסופו של דבר הוקראה באולפן על-ידי התובע עצמו, וזאת לאחר שהוא עצמו השתתף-גם-השתתף בניסוח תוכנה. יובהר: באותה עת היה התובע "אייקון" בערוץ 10. היה היה ה"כוכב" בתחקיר, ובקדימון ששודר בערוץ 10 הוא הוצג בשמו ובתמונתו כמי שערך תחקיר ועומד לחשוף ליקויים חמורים מצד מר משה בובליל.
24. בניגוד לנטען, הנתבע הציג את העובדות כהוותן. ואלו הן: התובע "יצא לדרך" והחל להכין את הכתבה רק לאחר פגישה שבה השתתפו: מר יגאל זילכה, עו"ד יעקב בורובסקי, עו"ד רונאל פישר,

ורוזנטל עצמו. באותו מעמד, ולאחר שסוכמו פרטי התשלום בין זילכה לבין פישר (בחדר צדדי, כאמור בתביעת עו"ד בורובסקי), נתן עו"ד פישר לתובע "אור ירוק" לערוך תחקיר נגד משה בובליל ולהביאו לפרסום בערוץ 10. עדותו של יעקב בורובסקי על שאירע, כפי שהובאה בתביעה שהגיש לימים נגד התובע, נאמנה על הנתבעים. הקדימון שפורסם הוא חלק מ"פרי הבאושים" של התובע.

25. התובע מטיח בתביעתו האשמות מופרכות נגד נתבעים 1-2, בין היתר בגין פרסומים שלא היו ולא נבראו. במקביל, מנסה הוא ליצור רושם, כאילו הוא אינו קשור בשום צורה ודרך לפעילותו הכספית של עו"ד פישר. אלא שהעובדות שונות:

25.1. **ראשית** - בניגוד לרושם שמנסה התובע ליצור, הנתבעים לא טענו כי התובע קיבל לכיסו במישרין כספים ששולמו על-ידי זילכה (באמצעות קבוצת קווינקו). עם זאת, הנתבעים טענו למערכת יחסים מפוקפקת בין עו"ד פישר לבין התובע, שממנה יצא התובע נשכר;

25.2. **שנית** - הנתבעים ידגישו, כי בין פישר לבין התובע התקיימה אותה תקופה ממש מערכת סבוכה של שירותים ו/או קשרים וכן "מסלקה" בעניין תשלומים שקיבל פישר ו/או שהוא אמור לקבל בגין שירותים שסיפק לתובע ולחברה שניהל, בשורה של עניינים: פרשת "שיטת שקשוקה", פרשת התביעה נגדו מצד משפחת עופר, וכן עניינים פרטיים שונים, לרבות ייעוץ שקיבל בעניין משפחתי. התובע הוא שיצר ו/או השתתף בפגישות ואף ערך תחקיר ש"הצמיח" לפישר שכר טרחה נאה; והוא שקיבל כאמור "אור ירוק" מאת פישר ו"יצא לדרך" לפי הנחייתו של פישר.

25.3. **שלישית** - התובע מנסה להתחמק מאחריותו הישירה ו/או העקיפה לתוצאות העגומות מבחינתו בתביעה שהגיש בובליל בגין "תחקירו". אכן, הנתבעים יטענו כי בובליל אכן ניצח את התובע, ונגס בלגיטימיות של תחקירו.

25.4. **רביעית** - התובע ניהל עם עו"ד פישר, וכן עם איל ההון ארקדי גאידמק, מערכת יחסים בעייתית הטעונה בדיקה. מערכת זו התעצמה תוך ניצול תוכנית הטלוויזיה שאותה הנחה התובע, ושבעקבותיה הפך גאידמק לאחד מלקוחותיו של עו"ד פישר - שנמצא אותה עת ביריבות מסחרית ועסקית מול משפחת עופר. הנתבעים שומרים לעצמם את הזכות להביא עדים בנושא זה, וכן להציג בבית המשפט את השאלות ו/או עדים ו/או ראיות, שיצביעו על העניין האישי והעסקי שהיה אותה עת לגאידמק לפגוע במשפחת עופר, ואף לממן – ישירות ו/או בעקיפין, את הסרט "שיטת השקשוקה", שהפיק התובע בסיועו של עו"ד פישר.

3-ד. העניין השלישי

26. הכתבה דגן משקפת עובדות מוכחות וכן את דעותיו וביקורתו של הנתבע בדבר אופן התנהלותו ומעשיו של התובע.

27. הנתבעים יטענו, כי ההסכם בין משפחת עופר לבין התובע נכרת לאחר שהופרכו ו/או נדחו חלק ניכר מטענותיו של התובע נגד משפחת עופר, ולאחר שמשפחת עופר הפיקה סרט תגובה ששודר בערוץ הראשון, שבו הופרכו כזביו של התובע.

28. הנתבעים יטענו, כי התובע פרסם כזבים על משפחת עופר ועל קבוצת החברה לישראל, ופעל באופן בעייתי כדי להסיט את הציבור נגדם. הנתבעים הבחינו בכזבים אלה, ולכן נקטו בחשד ובביקורת נגד התובע גם בנוגע לעניינים נוספים הנוגעים לפרשה. הנתבעים יציגו להלן שני פרסומים של התובע הנוגעים בכזבים חמורים:

הפרסום על סצנה של הקישון, ש"הושמטה" מהסרט

28.1. להלן הפרסום אשר הובא בסרט המעוול בקשר עם "הסצנה של הקישון":

מיקי רוזנטל: "אתה יודע מה מעצבן אותי? שלא הכנסנו את הסיפור הזה עם המכרזים של התחנות כוח והתרומות שלהם לפוליטיקאים, גם על זה לא דיברנו, והסצנה של הקישון איפה היא?"

אילן עבודי: "זה בחוץ גם ככה יש יותר מדי דברים".

28.2. בפרסום המעוול הנ"ל, המקשר, באופן מכוון ובזדון, בין משפחת עופר ו/או החברה לישראל ל"סצנה של הקישון", יש הוצאת ופרסום לשון הרע על משפחת עופר ו/או החברה לישראל.

28.3. נחל "הקישון" מתקשר בתודעת הציבור, כשם נרדף, לזיהום הסביבתי ששימש מקור להליכים שונים שניהלו לוחמי שייטת 13 של חיל הים (להלן: "לוחמי השייטת") כנגד רשויות, תאגידיים וגופים שונים, בטענה כי ישנו קשר סיבתי בין הזיהום בנחל הקישון (שמקורו, על פי טענות הלוחמים, בחומרים מזהמים שהוזרמו לנחל על ידי מפעלים שונים באזור חיפה, ובכללם גם מפעלי בז"ן) לבין תחלואיהם של לוחמי השייטת שעברו אימונים צבאיים במימי נחל הקישון.

28.4. ההליכים המשפטיים בהם נקטו לוחמי השייטת בקשר עם הצלילות הצבאיות שבוצעו על ידי הלוחמים בנחל הקישון נדחו בערכאות, ונסתיימו סופית, בדחיית ערעור שהוגש על ידם לבית המשפט העליון. גם וועדת חקירה שמונתה על ידי הצבא (בראשות נשיא בית המשפט העליון בדימוס מאיר שמגר) דחתה, בדעת רוב, את טענות לוחמי השייטת בדבר הקשר שבין הצלילות הצבאיות בקישון לריבוי מקרי הסרטן בקרב הלוחמים.

28.5. עם זאת, טענות לוחמי השייטת עוררו לאורך השנים, ועד היום, תהודה תקשורתית וציבורית רבה ויצרו אצל חלק גדול מהציבור, לרבות אנשי צבא ומשפט בכירים, רגשות של הזדהות וסימפתיה עם טענות הלוחמים. לוחמי השייטת גם קיבלו פיצויים כספיים מהצבא, חרף מסקנותיה של וועדת החקירה שמינה הצבא, ועל רקע התהודה והביקורת הציבורית בפרשה זו.

28.6. בפרסום המעוול הנ"ל נקבע ו/או משתמע, בין היתר, כאילו למשפחת עופר יש חלק ו/או קשר ו/או אחריות לנזקים הבריאותיים שלוחמי השיטת טענו כי נגרמו להם עקב הצלילות הצבאיות שביצעו בנחל הקישון, והכל מתוך בצע כסף ומתוך כוונה של משפחת עופר "לחסוך" במשאבים הנדרשים למניעת ו/או הפחתת רמת הזיהום במפעלי בז"ן, וזאת על חשבון בריאותם ושלומם של לוחמי השיטת שתורמו את מיטב שנותיהם למען ביטחון המדינה.

28.7. ואולם, העובדות, כהוותן, שונות לחלוטין מהפרסום המעוול הנ"ל:

28.7.1. בניגוד מוחלט לדברים שמשמעם מהפרסום, כאילו למשפחת עופר יש חלק ו/או קשר ו/או אחריות כלשהי לפרשת הצלילות של לוחמי השיטת בקישון, החברה לישראל (שהשליטה בה נרכשה ע"י משפחת עופר בשנת 1999) רכשה את השליטה בבז"ן בשנת 2007, שנים רבות לאחר גמר הצלילות של לוחמי השיטת בנחל הקישון, בתחילת בשנות התשעים של המאה הקודמת.

28.7.2. בניגוד מוחלט לדברים שמשמעם מהפרסום, לוחמי השיטת נקטו בהליכים משפטיים כנגד רשויות, גופים ותאגידים שונים בקשר עם צלילות צבאיות שבוצעו על ידי הלוחמים בנחל הקישון בשנות השישים עד שנות השמונים של המאה הקודמת (ולכל המאוחר עד תחילת שנות התשעים של המאה הקודמת), שנים רבות לפני שהחברה לישראל רכשה את השליטה בבז"ן בשנת 2007.

גם עובדות חשובות אלה הושמטו כליל, ולא פורסמו, בסרט.

28.8. חומרה יתרה יש בפרסום המעוול הנ"ל:

28.8.1. נוכח הרגישות והתודעה הציבורית העצומה שהייתה אז וקיימת גם היום ביחס לפרשת הצלילות של לוחמי השיטת בקישון.

28.8.2. נוכח כוונתם הברורה של יוצרי הסרט להטעות את הצופים לחשוב כאילו ישנו קשר כשלהו בין משפחת עופר לבין פרשת צלילות לוחמי השיטת בקישון, וזאת על אף שידוע ליוצרי הסרט (ולמצער היה עליהם לדעת) כי בז"ן נרכשה על ידי החברה לישראל שנים רבות לאחר שהופסקו צלילות לוחמי השיטת בקישון.

28.8.3. נוכח הפרתו של העיתונאי מר מיקי רוזנטל, אחד מיוצרי הסרט, את החובות המוטלות עליו מכוח תקנון האתיקה המקצועית של העיתונות, לרבות הפרה של חובתו להיות נאמן לאמת ולהימנע מפרסום (ביודעין או ברשלנות) של דבר שאינו אמת, אינו מדויק, מטעה או מסלף; והפרת חובתו כעיתונאי לפעול ביושר ובהגינות.

הפרסום על מר איברהים אבו עפאש, עובד לשעבר של חברת "תרכובות ברום"

28.9. בסרט נכלל פרסום מעוול, דיבתי, מגמתי, כוזב ומסולף (גם) של העובדות הנוגעות לראיון שביצע התובע, מיקי רוזנטל, אחד מיוצרי הסרט, עם מר איברהים אבו עפאש, עובד לשעבר של חברת "תרכובות ברום" (להלן: "אבו עפאש").

28.10. להלן הקטע הרלוונטי מהפרסום אשר הובא בסרט בקשר עם מר אבו עפאש:

מיקי רוזנטל: "איברהים זה אחד שראיינתי, לפני כמה שנים בכתבה שעשיתי על רמת חובב, הוא עבד ב'תרכובות ברום' וחסף סרטן. אהלן איך הבריאות?"

אבו עפאש: "בסדר גמור".

מיקי רוזנטל: "איך הבריאות שלך?"

אבו עפאש: "אלחמד אללה".

מיקי רוזנטל: "עכשיו בסדר?"

אבו עפאש: "אתה יודע, פעם היינו אפילו לא יודעים מה זה סרטן בכלל וגם הפלות אצל נשים. אין אחת בגיל הפוריות שלא עברה הפלה, יש עקרות נשים. גם משרד הבריאות... אומר את זה ומודע לבעיה שיש בעיה, יש בעיה כזאת, כן".

מיקי רוזנטל: "אבל הם לא אמרו בפה מלא שזה בגלל רמת חובב, או כן?"

אבו עפאש: "הם אומרים שזה בגלל רמת חובב, אבל לא ניתן להוכיח".

28.11. בפרסום המעוול של הראיון עם מר אבו עפאש יש הוצאת ופרסום לשון הרע על משפחת עופר ו/או על החברה לישראל.

28.12. בפרסום המעוול של הראיון עם מר אבו עפאש, נקבע ו/או משתמע, כי:

28.12.1. מר אבו עפאש עבד בחברת "תרכובות ברום" בתקופה שלאחר שמשפחת עופר רכשה את השליטה ב"תרכובות ברום" (באמצעות החברה לישראל וחברת כ"ל).

28.12.2. מר אבו עפאש חלה בסרטן בשל עבודתו ב"תרכובות ברום", בתקופה שלאחר שמשפחת עופר רכשה את השליטה ב"תרכובות ברום", בשל רצונה של משפחת עופר "לחסוך" במשאבים הנדרשים להפחתת רמת הזיהום של מפעלי "תרכובות ברום", והכל על חשבון בריאותו ושלומו של מר אבו עפאש.

28.12.3. מר אבו עפאש הביע בראיון רק יחס שלילי כלפי חברת "תרכובות ברום" ובמסגרת זו ביקר קשות את רמת הזיהום ואיכות הסביבה במפעלי "תרכובות ברום".

28.13. ואולם, העובדות כהווייתן, שונות לחלוטין מהפרסום הנ"ל:

28.13.1. בניגוד מוחלט לדברים המשתמעים מהפרסום, כאילו מר אבו עפאש עבד ב"תרכובות ברום" בתקופה שלאחר שמשפחת עופר רכשה את השליטה בה, מר אבו עפאש פרש מעבודתו במפעל "תרכובות ברום" בשנת 1997, שנתיים לפני ש"תרכובות ברום" עברה לשליטת משפחת עופר (באמצעות רכישת השליטה בחברה לישראל בשנת 1999).

28.13.2. בניגוד מוחלט לדברים שמשמעים מהפרסום, כאילו משפחת עופר נושאת באחריות לנזקים הבריאותיים שנגרמו למר אבו עפאש בשל עבודתו במפעלי "תרכובות ברום", הרי שמשפחת עופר לא אחראית ולא יכולה להיות אחראית למצבו הבריאותי של מר אבו עפאש, היות ומשפחת עופר לא שלטה ב"תרכובות ברום" בתקופת העסקתו של מר אבו עפאש ב"תרכובות ברום".

28.13.3. בניגוד מוחלט לדברים שמשמעיים מהפרסום, כאילו מר אבו עפאש הביע יחס שלילי בלבד כלפי "תרכובות ברום", הרי שבפועל, מר אבו עפאש גם ציין לשבח את פעילותה של "תרכובות ברום" לשיפור רמת הזיהום הסביבתי בהשוואה למפעלים אחרים.

28.14. חומרה יתירה יש בפרסום המעוול של הראיון עם מר אבו עפאש, עת התובע, העיתונאי מיקי רוזנטל, אחד מיוצרי הסרט, הפר גם את החובות המוטלות עליו מכוח תקנון האתיקה המקצועית של העיתונות, ובכלל כך:

28.14.1. השמיט, בכוונת מכוון ובזדון, את העובדה כי מר אבו עפאש סיים את עבודתו ב"תרכובות ברום" שנים לפני שחברת "תרכובות ברום" עברה לשליטת משפחת עופר (באמצעות רכישת השליטה בחברה לישראל ובחברת כ"ל), וכפועל יוצא הציג לצופים מצג שאינו אמת כאילו משפחת עופר אחראית למצבו הבריאותי של מר אבו עפאש.

28.14.2. השמיט, בכוונת מכוון ובזדון, גם חלקים מרכזיים מהדברים שאמר בראיון עם יוצר הסרט, ובכלל כך השמיט את אותם חלקים בהם מר אבו עפאש ציין לשבח את פעילותה של "תרכובות ברום" לשיפור רמת הזיהום הסביבתי בהשוואה למפעלים אחרים.

28.15. הנה כי כן, נמצא כי התובע הפר באופן בוטה גם את חובותיו העיתונאיות, ובכלל כך הפר את חובתו להיות נאמן לאמת ולהימנע מפרסום (ביודעין או ברשלנות) של דבר שאינו אמת, אינו מדויק, מטעה או מסלף; הפר את חובתו כעיתונאי לפעול ביושר ובהגינות; וכן הפר את חובתו כעיתונאי לבדוק את נכונות העובדות לפני פרסומן בהירות הראויה לפי נסיבות העניין.

29. הנתבעים יטענו, כי התובע הציג עצמו כלוחם צדק הנאבק למען טובת הציבור, בעוד שבפועל, הוא פעל במחשכים, יחד עם עו"ד פישר, כדי לעשות לעצמו הון כספי ו/או עיתונאי, לרדוף טייקונים ואף להוציא מהם כספים בתחבולה.

30. התובע ניהל עם פישר "מסלקה". מחד-גיסא, הוא שיתף אותו בפרשות ו/או בנושאים ו/או בתוכניות טלוויזיה שהצמיחו לפישר מוניטין ו/או פרסום ו/או שכר טירחה שמן. מאידך-גיסא, הוא קיבל מפישר "הנחות" ו/או "פטור" מתשלומים ישירים של שכר טרחה שהגיע לפישר – באופן חלקי ו/או מלא, כאשר ברור: פישר תוגמל "בדלת האחורית", במחשכים, מכספים ששולמו ו/או הוצאו באופן ישיר או עקיף תוך מעורבות פסולה ובעייתית מצד התובע.

31. התובע פעל במחשכים ובאופן בעייתי ביותר. מצד אחד, הוא ניהל מערכה ציבורית לכאורה ואף הסתייע בעיתונאים ובאישים רבים להגנתו, כביכול, מפני תביעת משפחת עופר, ומפני מה שהציג: מלחמה להשתיקו. ובמקביל, הוא התבטא שלא יגע "בכספים המזוהים", כביכול, של בני משפחת עופר; התובע היתל באותם גורמים בהם השתמש - כשנתן ידו לקבלת כספים במחשכים ממשפחת עופר, כשכר טרחה, כביכול, שכר טרחה שכלל פיצוי כספי שבפועל נסחט ממשפחת עופר; ואף נמנע מרישום הכספים שהתקבלו, כמתחייב מפקודת מס הכנסה ומחוק מע"מ.

32. הנתבעים יטענו, כי התובע ידע היטב על "ההסכם הבעייתי" שנכרת בתביעה שהגישה נגדו משפחת עופר, הסכם שהבטיח תשלום שכר טרחה לפישר בסכום כולל של 250 אלף ש"ח בתוספת מע"מ, אך בחר להסתיר זאת מהציבור בכלל ומאותם גורמים שהתגייסו לעזרתו ולמימון הגנתו.

33. התובע בחר להסתיר עובדות אלה גם מאנשים פשוטים שהתגייסו לעזרתו, אשר התחייבו לשלם מכיסם 1,000 ש"ח כל אחד, לשם הגנתו, אם אכן יחוייב בתביעה.
34. הנתבעים יטענו, כי ההסכם הבעייתי הנ"ל נכרת ואף נחתם מספר ימים לפני שנכרת ההסכם הגלוי והפומבי – הוא הסכם "הפשרה" - שגם הוגש לבית המשפט ונמסר לפרסום בכלי תקשורת.
35. התובע, המתכחש לעובדות ברורות, הסכים לחתום על הסכם הפשרה הגלוי רק לאחר שנכרת "ההסכם הבעייתי" ולאחר ש"סודרו" ענייני הכספים, במחשכים, בישיבות שהתקיימו בהשתתפות המנוח מרדכי קירשנבאום (המגשר), וכן מצד התובע - עו"ד רונאל פישר, ועו"ד שלומי הדר, וכמה גורמים נוספים שהיו בסוד העניינים.
36. בראיון לעיתון דה-מרקר אישר התובע, כי חובותיו לפישר בגין ייצוגו בתביעת משפחת עופר הסתכמו לדידו בכמה עשרות אלפי שקלים. בפועל, נמצא כי הסכום ששולם במחשכים (250 אלף + פלוס מע"מ) מימן הן את שכר הטרחה, כביכול, והן תשלום-פיצוי - המהווה עבור התובע הכנסה החייבת בדיווח ובתשלום מס. התובע נמנע מדיווח ומתשלום מס.
37. הנתבעים יטענו, כי בא-כוחו של התובע, עו"ד שלומי הדר, שהגיש את כתב התביעה בתיק דגן ואשר ייצג את התובע גם בהגנתו בתביעה שהגישה נגדו משפחת עופר, היה שותף לכאורה לפירטי ההסכמים הנ"ל ואמור היה לדעת שהכספים "תועלו" לחשבונו של פישר (ושם קוזזו בחלקם בהוצאות משרד ושכר), ולא לחשבונו הפרטי של התובע, שהיה חייב במס מלא בגינם. שכן ברי: התובע לא היה רשאי לקזז מהכנסות אלה הוצאות ו/או התחייבויות למימון תשלום שכר טרחה בגין שירותים שקיבל ממשרד פישר בעניינים פרטיים.

ד-4. העניין הרביעי

38. כאמור, הנתבע 4 הינו בלוגר באתר הנתבעת 1. הנתבעים יחזרו על טענותיהם לעיל בדבר אי-אחריותם בפרסום של צד שלישי. הנתבעים יטענו עוד, כי גם אם נפלה שגגה ברשימתו של הנתבע 4 בעניין המהווה "זוטי דברים", הרי שזו תוקנה באישורו של הנתבע 2.

ה. לנתבעים עומדות ההגנות שבחוק איסור לשון הרע

39. ראשית יטען כי אין בפרסומים משום לשון הרע
40. הנתבעים יטענו, כי לתובע אין עילה לפי חוק איסור לשון הרע, התשכ"ה-1965, וכי עומדות להם ההגנות הקבועות בחוק איסור לשון הרע, ובכלל זה ההגנות הבאות:
- 40.1. הגנת אמת הפרסום, שכן שהדבר שפורסם היה אמת והיה בפרסום ענין ציבורי; הגנה זו לא תישלל בשל-כך בלבד שלא הוכחה אמיתותו של פרט לוואי שאין בו פגיעה של ממש. הפרסום היה אמת והנתבעים האמינו באמיתותו.

40.2. הגנת תום הלב והגנת הבעת הדעה, בסעיף 15 לחוק על סעיפי המשנה שבו, ובכלל זה:

40.2.1. הפרסום היה הבעת דעה על התנהגות הנפגע בתפקיד רשמי או ציבורי, בשירות ציבורי או בקשר לעניין ציבורי, או על אופיו, עברו, מעשיו או דעותיו של הנפגע במידה שהם נתגלו באותה התנהגות.

40.2.2. הפרסומים מוגנים בהיותם הבעת דעה וביקורת לגיטימית.

40.2.3. על הנתבעים חלה חובה מוסרית או חברתית לעשות את הפרסום נשוא התביעה.

40.2.4. הנתבעים עשו את הפרסום באחת הנסיבות האמורות בהגנות תום הלב והפרסום לא חרג מתחום הסביר באותן נסיבות.

40.2.5. לנתבעים עומדת חזקת תום הלב בסעיף 16 (א) לחוק. הפרסומים לא חרגו מהסביר בנסיבות המיוחדות של העניין.

41. הנתבעים שומרים על זכותם להביא ראיות לפי סעיף 22 לחוק איסור לשון הרע, לעניין היעדר שם טוב לתובע.

ו. התייחסות לסעיפי כתב התביעה

42. באשר לסעיף 1 לכתב ההגנה, אכן יש להעלות על נס את חופש הביטוי וחופש העיתונות ואולם התובע מבקש כעת לסרס זאת תוך שימוש בהיותו חבר כנסת הזוכה לחסינות רחבה אותה מעניק החוק.

43. מוכחש האמור בסעיפים 2-3 לכתב התביעה, והנתבעים יטענו כי התובע המציג עצמו כלוחם חופש הביטוי בחר בהזדמנות הראשונה להגיש כתב תביעה כנגדם, כאשר פרסומים תמורים מאלה כנגד התובע פורסמו באתרים אחרים. דא עקא, כפי שמתברר התביעה דנן הוגשה מנקמה אישית ובכדי למנוע כל דיון ציבורי כנגד התובע שעשה בתפקידו הקודם כעיתונאי חוקר דברים שלא יעשו תוך חבירה לחברו הקרוב עו"ד פישר שהואשם לאחרונה בשוחד ובתיווך, דבר שזעזע את כל המערכת המשפטית והציבורית. ממילא כללי האתיקה המחייבות אינם מהוות דין מחייב.

44. מוכחש האמור בסעיף 4 לכתב התביעה למעט העובדה שהפרסום הראשון משנת 2010 שנכתב על ידי הבלוגר אמיר זהר תוקן לשביעות רצונו של התובע וכעת תוך שימוש לרעה בהליכי משפט משמש בפרסום זה קרדום כדי לחפור בו.

45. מוכחש האמור בסעיף 5 לכתב התביעה.

46. מוכחש האמור בסעיף 6 לכתב התביעה. על אף שהתובע הביע שביעות רצון מתיקון המאמר שכתב אמיר זהר במסגרת הבלוג, הגיש התובע תוך שימוש לרעה הליך בבית הדין של מועצת העיתונות שנתן החלטתו בהיעדר הנתבע 2 באשר אינו מכיר בסמכותו וזו פורסמה בכלי התקשורת השונים.

בכל הכבוד נראה כי כל מה שיוחס על ידי התובע לנתבע 2 (המוכחש כשלעצמו) מהווה תמונת ראי ומלמד על ההתנהלותו הבעייתית של התובע.

47. מוכחש האמור בסעיף 7 לכתב התביעה. בכל הכבוד נראה, כי התובע מבקש ליצור תמונת ראי על התנהגותו של התובע עצמו עת שימש עיתונאי חוקר. יפים לענייננו דבריו של עו"ד בורובסקי בתביעה שהגיש בין היתר נגד התובע וטען כי התובע קיבל אתן בכדי לסדר ולנהל פרסומים שערך וביצע. יתר על כן, התובע בחר במסווה של כתב תביעה לפגוע בנתבע 2 תוך ניסיון ליצירת עלילת דם והשמצות חסרות שחר. בהקשר זה יטען, כי הפוסל במומו פוסל.

48. מוכחש האמור בסעיף 8 לכתב התביעה.

49. מוכחש האמור בסעיף 9 לכתב התביעה ומוכחש תוכן הדוא"ל.

50. מוכחש האמור בסעיף 10 לכתב התביעה. כפי שנטען, הנתבע 4 משמש בלוגר באתר והוא פועל באופן עצמאי. הקישור שנעשה על ידי התובע כאילו בעקבות מכתבו לנתבע 2, הנתבע 4 כתב עליו הינו קישור שאינו קיים ומדובר בטענה שנועדה להשחיר את הנתבעים תוך שימוש לרעה בהליכי משפט.

51. מוכחש האמור בסעיף 11 לכתב התביעה. לתובע אין שם טוב ונראה כי אין לו להלין אלא על עצמו.

52. מוכחש האמור בסעיף 12 לכתב התביעה.

53. מוכחש האמור בסעיפים 13-14 לכתב התביעה, בין היתר, מחוסר ידיעה. בכל הכבוד נראה, כי התובע עשה שימוש בתפקידו העיתונאי בכדי לקבל אתן בשידור תחקירים וכתבות או בהימנעותם.

54. מוכחש האמור בסעיפים 15-16 לכתב התביעה באשר להגדרת אתר האינטרנט כ- "האתר המשמיץ".

55. מוכחש האמור בסעיף 17 לכתב התביעה ונראה כי טענה זו נטענה בעלמא. בכל מקרה, יטען כי דווקא התובע עשה שימוש בתפקידו כעיתונאי במקור לקבלת אתן כאמור בכתב התביעה שהגיש נגדו עו"ד בורובסקי.

56. באשר לאמור בסעיפים 18-19 לכתב התביעה, הנתבעים 3-4 הינם בלוגרים באתר והנתבעים יחזרו על טענותיהם לעיל, כי אין להם אתריות ביחס לפרסומים של צדדי ג' (בלוגרים) שפרסמו ב-News1. ממילא עומדות להם ההגנות המנויות בחוק איסור לשון הרע. ברי, כי מוכחש האמור ביחס לאתר המשמיץ.

57. מוכחש האמור בסעיפים 20-22 לכתב התביעה. ומוכחש אף כי בפרסומים יש משום לשון הרע.

58. מוכחש האמור בסעיף 23 על תתי סעיפיו לכתב התביעה והנתבעים יחזרו על טענותיהם לעיל.

59. מוכחש האמור בסעיפים 24-26 לכתב התביעה. הנתבעים יטענו כי אין בפרסומים משום לשון הרע.

60. מוכחש האמור בסעיף 27 לכתב התביעה. התובע לא הראה כל תגובת שכתבה ולא ביקש להסירם עד היום, כך שאין כל אחריות לנתבעים בהקשר זה.
61. מוכחש האמור בסעיף 28 לכתב התביעה, באשר התובע מבקש לעשות שימוש לרעה בהליכי משפט תוך חוסר תום לב משווע, ושימוש של נקיטת אי דיוקים וחצאי אמיתות.
62. מוכחש האמור בסעיפים 29-31 לכתב התביעה והנתבעים יחזרו על טענותיהם לעיל.
63. מוכחש האמור בסעיף 32 על תתי סעיפיו. דווקא טענת התובע בדבר מעמדו הציבורי היא זו שמלמדת כי בכל הכבוד קיים אינטרס ציבורי לאפשר דיעה וביקורת על התנהגותם של אנשי ציבור, דבר המאפשר שיח ציבורי בעניינים שנויים במחלוקת ומהווה התרעה מפני התנהלות אשר על פניה מעלה סימני שאלה. במקרה כזה חופש הביטוי גובר על השם הטוב.

ז. סיכום

64. כל האמור והנטען בכתב הגנה זה, נאמר ו/או נטען באופן מצטבר, משלים ו/או חלופי לכל טענה ו/או עובדה הכלולה בו, בין אם נאמר הדבר במפורש ובין אם לאו, הכל בהתאם לתוכן הדברים, הדבקם והקשרם.
65. כל פרט, עובדה או טענה העולים מכתב התביעה, בהם לא הודו הנתבעים במפורש, מוכחשים בזאת מכל וכל.
66. אין בהעלאת טענה כלשהי ו/או באזכור עובדה כלשהי בכתב הגנה זה ו/או בהימנעות מהעלאת טענה כלשהי ו/או אזכור עובדה כלשהי כדי להעביר את נטל הראיה משכמו של התובע, מקום שנטל זה היה מוטל עליו אלמלא העלאת הטענה ו/או העובדה ו/או הימנעות מהעלאתה כאמור.
67. אשר-על-כן, מתבקש בית המשפט הנכבד להורות על דחיית התביעה שבכותרת תוך חיוב התובע בהוצאות המשפט ושכ"ט עו"ד בצירוף מע"מ כחוק.

יורם מושקט, עו"ד

מנחם אברהם, עו"ד

י מושקט, משרד עורכי דין
ב"כ הנתבעים 1 ו-2

תל אביב, היום ו' חשוון תשע"ו (20 אוקטובר 2015).

שיטת הפרקליט || מדוע שילמו יצחק תשובה ועידן עופר מאות אלפי שקלים לרונאל פישר?

מה הקשר בין הטייקון הגדול במדינה, יצחק תשובה, עתירת הסרק המכפישה נגד פרופ' איתן ששינסקי, עמותה בעלת מטרות חברתיות והנאשם בפלילים עו"ד רונאל פישר? גילויים חדשים חושפים טפח נוסף בשיטה המתוחכמת של פישר

גדי וייץ, רויטל חובל | 25.06.2015 10:26

בשלהי 2010 התחולל אחד המאבקים היצריים ביותר בתולדות המשק הישראלי. מצד אחד עמד טייקון הגז הטבעי העולה יצחק תשובה יחד עם בעלי אינטרסים נוספים. מהצד השני: צמרת השלטון הישראלי, שביקשה לחלק את משאבי הגז הטבעי בין תשובה ושחקנים אחרים לבין הציבור. גם במשחק הזה, שבין הגדולים, הצליח להשתלב במיומנות עו"ד רונאל פישר. לתפקיד יו"ר הוועדה, שהיתה אמורה לקבוע את חלוקת הרווחים העתידית בינינו לבין ברוני הגז, ליהק שר האוצר יובל שטייניץ את הפרופסור לכלכלה איתן ששינסקי. המינוי הזה כנראה לא מצא חן בעיני להקתו של תשובה. נראה שהשקפת העולם של ששינסקי היתה מוכרת להם. הפרופסור המוערך עמד כבר ב-87' בראש ועדה שהמליצה להטיל מס על רווחי הון בבורסה — המלצה שנגנזה בזמנו. ייתכן שהם חששו שהוא שוב לא ייטה חסד לאילי ההון. במסגרת המאבק שניהל נגד העלאת המיסוי על הגז הטבעי גייס תשובה את משרד יחסי הציבור, שבראשו עומד רונן צור, מנוסה בתחום ומי שניהל בעבר כמה מאבקים ציבוריים מתוקשרים מאוד, כמו הקמפיין של הנשיא לשעבר משה קצב נגד רשויות אכיפת החוק, או אלה שניהלו האחים עופר כנגד ח"כ מיקי רוזנטל (יוצר הסרט "שיטת השקשוקה", שהציג את האחים כמי ששואבים כספי ציבור בעזרת קשרי הון-שלטון).

בתחילת 2010 הקים אחד מידידיו של צור, אלי אביר, לשעבר מנכ"ל מכון היהלומים, גוף בשם "העמותה לקידום דרך אחרת", שלפי רשם העמותות מטרותיה הרשמיות היו: "הובלת תהליכים שונים בחברה הישראלית, פרסומים תקשורתיים להעלאת תודעה ציבורית, רתימת הציבור להשפעה על תהליך קבלת ההחלטות בישראל".

בין השאר פעלה העמותה יחד עם ועד המורים לערבית בישראל נגד שר החינוך לשעבר גדעון סער, כדי שישב את הבנוס שניתן באוניברסיטה לתלמידים בוגרי חמש יחידות בערבית, והיתה אחראית לגיוס כספים לקיום שולחנות דיון ברחבי הארץ במסגרת אירועי המחאה החברתית. על פניו היו אלה מטרות ראויות לשמן. אלא שבדרך הסכימה העמותה לשמש כשחקן משנה מופעל על חוט במאבק המיליארדים.

יום אחד התקשר איש יחסי הציבור צור ליו"ר העמותה, אביר. צור העניק שירותי יחסי ציבור לעמותה פרו בונו במסגרת היכרות ארוכת שנים עם אביר. באותה שיחה ביקש צור מאביר שהעמותה תגיש עתירה נגד מינויו של ששינסקי לתפקיד יו"ר הוועדה לקביעת חלוקת היטלי המס על הגז. מה הקשר בין עמותה עם מטרות חברתיות באופיין לבין עתירה שמבקשת לפסול אדם בעל השקפת עולם שמצדדת בחלוקת השלל בין ההמונים לברונים? אל תתאמצו — התשובה היא שאין קשר.

אביר נעתר לבקשה ובהמשך שידך צור בין העמותה לבין הפרקליט שיועד להגיש את עתירת הסיכול הממוקד בפרופ' ששינסקי: עו"ד רונאל פישר. שנים ספורות לפני כן עמדו פישר וצור משני צדי המתורס במאבק בין האחים עופר לבין ח"כ רוזנטל. צור ייצג את האחים עופר, ופישר שימש כפרקליטו של רוזנטל. הפרקליט הצטייר בסרט "שיטת השקשוקה" כשותף פעיל ונחרץ במאבק בטייקונים. משפט אחד שאמר פישר לרוזנטל במהלך הסרט מקבל היום משמעות חדשה: "אתה יכול להציע להם לקנות ממך את הסרט. הם ישלמו לך לא מעט".

אלא שבסיבוב הזה, שעסק במאבק על תמלוגי הגז הטבעי, התייצב פישר, כמו בנשף תחפושות עשוי היטב, לימין ברוני הגז. "פישר ניפנף בהיכרויות שלו עם שופטים ואנשים בצמרת", סיפר אדם שמעורה בפרטים. "לנו היה נדמה שהעתירה הזאת היא הדרך של פישר להתחבר לתשובה". העתירה, שהוגשה בשלהי 2010, כללה טענות קשות ביותר, לכאורה, נגד ששינסקי, שנוסחו בצורה פוגענית. העותרים טענו שהעובדה כי ששינסקי חבר בוועדת ההשקעות של קרנות הנאמנות של בית ההשקעות פסגות, שלהן אינטרסים כלכליים בחברת אמפל שבשליטת יוסי מימן, השותפה בגז המצרי, מציבה אותו במצב של ניגוד עניינים. כלומר ששינסקי לכאורה מעוניין להעלות את המיסוי על גז שיופק בישראל כדי להיטיב עם השקעותיה של פסגות. העותרת גם טענה, כי רעייתו של ששינסקי קשורה לקרן החדשה לישראל, שמקדמת ותומכת בהעלאת תמלוגי הגז.

פישר ניסח את העתירה בלשון בוטה מאוד. כבר בדיון הראשון המליצו שופטי בג"ץ לעו"ד פישר לרדת מהעץ ולמשוך את העתירה המיותרת, אך הוא התעקש להמשיך עד הסוף, למרות האיתות הברור. באותו דיון רמזו השופטים מה דעתם על העתירה. "מדובר באדם שהתנדב בלא לקבל שכר, ניתן לו מינוי, ואז מכפישים אותו, ועוד לא מצרפים אותו כמשיב בעתירה", תקף השופט אשר גרוניס. ששינסקי עצמו הגיש לבג"ץ מכתב, שבו טען כי לא צפה את המתקפה האישית נגדו וטען שהוא נתון למסע דה-לגיטימציה והפחדה.

בפסק הדין העתירה נדחתה כצפוי, והשופטים מתחו ביקורת נוקבת על הסגנון ועל ההשמצות הריקות מתוכן שנועדו להלך אימים על ששינסקי. הם קבעו כי לא היה כל פוטנציאל לניגוד עניינים בשבתו של הפרופסור כיו"ר הוועדה. השופטים אף השיתו על העמותה הוצאות חסרות תקדים: 50 אלף שקל, שיחולקו בין ששינסקי (15,000 שקל) לבין אוצר המדינה. את השתת הוצאות הכבדות וחסרות התקדים נימקו השופטים כך: "לא היה זה מן הראוי לעשות שימוש בלשון בוטה כלפי ששינסקי, לשם הרתעת גורמים הפונים לבית המשפט בעתירות חסרות שחר, שמטרתן לנצל את במת בית המשפט בדרך בלתי ראויה והן לשם מניעת מצב שבו אנשים ראויים יהססו מלהתמנות לתפקידים ציבוריים בשל החשש, שמא ימצאו עצמם מתגוננים בפני טענות שווא המועלות נגדם בראש חוצות". בדיקה שערך מוסף "הארץ" בשבועות האחרונים הבהירה את שהתרחש מאחורי הקלעים של העתירה הזאת: מי ששילם את שכר טרחתו של פישר בעתירה נגד ששינסקי היה משרד יחסי הציבור של צור וזאת במסגרת הקמפיין שהוא ערך למען תשובה ובמימונו של איל ההון. הנה הקשר בין הטייקון הגדול בישראל לעתירת הסרק המכפישה ולעורך הדין המפוקפק.

אך מתברר כי כאן לא מסתיים הקשר בין איל ההון לבין עורך הדין הנאשם בפלילים. ממסמכים שנמצאים בידי "הארץ" עולה, כי שנתיים וחצי לאחר שהעתירה נדחתה, העבירה חברה אחרת של תשובה, "אלעד ישראל מגורים", 234,000 שקל למשרדו של פישר. כשניסו להבין את פשר התשלום, השיבה לנו החברה כך: "שכר הטיירה המצוין בכתבה שולם על ידי החברה בתמורה לשירותים משפטיים שניתנו לחברה על ידי עורך דין משרדו של רונאל פישר בקשר עם תביעה ספציפית שהגישה אלעד לבית המשפט". חברת דלק, ששכרה את שירותיו של צור, השיבה: "לדלק

לא היה קשר להגשת הבג"ץ המתואר בכתבה על ידי רונאל פיישר והוא לא הוגש ביוזמתה או במימונה ואנו דוחים כל אמירה בעניין זה".

יו"ר העמותה לקידום דרך אחרת, אלי אבידר, מסר בתגובה: "העמותה שכרה את שירותי עו"ד פיישר בשנת 2010 כשעוד היה מוכר ומוערך. העתירה נדחתה. ההחלטה לגבי שכירתו נעשתה באישור הגורמים המוסמכים בעמותה ובעצה אחת עם משרדו של רונן צור". צור ביקש שלא להגיב.

סקורסדי הישראלי

במאי 2012 צנח לחשבון הבנק של עו"ד פיישר סכום של 290,000 שקל מחברת עופר אחזקות, שבשליטת קבוצת עופר — אלה שבהן הוא נאבק במסגרת ייצוגו את ח"כ מיקי רוזנטל. ניסיונו להבין עבור אילו שירותים ניתן הסכום הנכבד הוביל אותנו לסיפור הבא: בזמן שרוזנטל עמל על עשיית הסרט "שיטת השקשוקה" הגישה קבוצת עופר תביעת דיבה אסטרונומית נגדו, תביעה שזכתה לגל גינויים, שכן נתפסה כניסיון להלך אימים על עיתונאי. פיישר ייצג את רוזנטל. כאשר האחים עופר הפיקו סרט תגובה ל"שיטת השקשוקה" התבטא פיישר בסרקזם אופייני: "אני מציע לעידן עופר להיות סקורסדי הישראלי".

בשלב מסוים פנו הצדדים לגישור, שאותו ניהל בהתנדבות מוטי קירשנבאום. לאחר דין ודברים הודיעו הצדדים לבית המשפט, כי הגיעו להבנות ביניהם וכי משפחת עופר מושכת את התביעה. בפנייה לבית המשפט ציין עידן עופר, כי משפחתו נפגעה קשות מהסרט: "התרופה החוקית העומדת למי שנפגע שמו הטוב היא הגשת תביעה לבית המשפט, וזאת עשינו". עם זאת סייג עופר ואמר: "הביקורת הרחבה שהושמעה כנגד עצם הגשת התביעה וכנגד הסכום הנתבע יצרה רושם מוטעה, הן של רדיפת מיקי רוזנטל והן של פגיעה בחופש העיתונות — תוצאה ציבורית שמעולם לא רציתי, אינני מאמין בה והיא מנוגדת לחלוטין להשקפת עולמי, המכבדת את חופש העיתונות".

ההסכם שהוגש לבית המשפט ודווח בתקשורת לא כלל פיצוי או החזר כספי למי מהצדדים. בתקשורת דווח כי הסיבה לכך היא "כדי שזה לא ייראה כאילו משפחת עופר שילמה לרוזנטל עבור משהו". אך היום מתברר, כי בחסות הסכמה סודית, הצליח פיישר לגזור קופון שמן לעצמו. לא רק שהמאבק בעופרים פירסם אותו — הוא גם העשיר אותו. על פי מקורות יודעי דבר, בשלהי הגישור וכחלק מהפשרה למחיקת התביעה, דרשו רוזנטל ופיישר מהעופרים החזר על הוצאות משפטיות. בין פיישר לבין עורכי הדין של קבוצת עופר הוסכם, כי הקבוצה תוכל להעסיק את פיישר עד שנתיים לאחר גמר הגישור, ואם לא יעשו כן עליהם לשלם לו סכום של כ-290,000 שקל. לדברי קירשנבאום, פיישר אף דרש שקירשנבאום יהיה ערב להסכם, כדי להבטיח את התשלום מקבוצת עופר, והאחרון הסכים. על פי הידוע לנו, רוזנטל עצמו שילם עבור הייצוג המשפטי לפיישר עד אז עשרות אלפי שקלים בלבד.

במאי 2012 צנח הסכום לחשבון הבנק של הפרקליט. מקבוצת עופר נמסר בתגובה: "הסכום המדובר שולם לבא כוחו של ח"כ מיקי רוזנטל, וזאת עקב הסכם פשרה עם מיקי רוזנטל. במסגרת הסכם הפשרה מחקה קבוצת עופר את התביעה כנגד רוזנטל. מודגש כי המחיקה בוצעה על רקע אווירה ציבורית קשה, אשר הקשתה על ניהול משפט ענייני ועירערה על עצם לגיטימיות התביעה. קבוצת עופר סברה בשעתו כי אין צורך במיצוי ההליכים המשפטיים לאחר שעמדתה של קבוצת עופר הוצגה בהרחבה בתקשורת. יצוין כי הסכום המדובר שולם על פי דרישתם של רוזנטל ובא כוחו בהליך עצמו, בין היתר, בעקבות הוצאות, שנטען כי נגרמו במהלך ההליכים המשפטיים. הסכם הפשרה הושג ונחתם באמצעות הליך גישור שהוביל העיתונאי מוטי קירשנבאום". ח"כ רוזנטל מסר שהוא מנוע מלהיכנס לפרטים מחמת הסכם הסודיות, אך ביקש להבהיר: "לא הסכמתי לקבל שקל לכיסי מן האחים עופר".

דוקטור ג'קיל ומיסטר הייד

בעשור החולף הצליח פישר לקשור קשרים עם טייקונים, ראשי שלטון, עיתונאים בכירים ושוטרים בצמרת. הם שאיפשרו לו, ללא ידיעתם, כמובן, לפתח ולשכלל לדרגת אמנות את שיטת השוחד המתוחכמת שבגינה הוא נאשם היום. ללא הקשרים והחשיפה הטלוויזיונית הקבועה היה פישר עוד עורך דין בסדר גודל בינוני וספק אם היה מצליח להפיל אנשים ברשתו. נגישות היתה שם המשחק והוא עשה הכל כדי להשיג אותה ולנפנף בה. מדאיג לחשוב שבמעגל הקרוב לפישר היו גם כמה שופטים בכירים, בהם גם שופטי בית המשפט המחוזי גלעד נויטל וצבי סגל. לפני שנתיים פישר אף נפגש עם היועץ המשפטי לממשלה, עו"ד יהודה וינשטיין, ודיבר על לבו כדי שיבחר בסגל לתפקיד פרקליט המדינה.

השופט סגל הכיר את פישר במפגש חברתי. מאז התארח בביתו של פישר כמה פעמים בנוכחות חברים ובני משפחה. במפגשים כאלה, כך על פי עדות אחד המשתתפים, הקפיד פישר להעניק לאורחיו את התחושה שהרבה דלתות פתוחות בפניו. הוא סיפר על קליינטים, כמו השרים מאיר כהן וגלעד ארדן, על כך שעזר לשופטים להתקדם ועל קשריו עם צמרת המשטרה. "הוא סיפר שהוא היה נכנס למשרדי המשטרה ויוצא מהם כמו שעיתונאים נכנסים למערכת עיתון", אומר בכיר המכהן כיום במערכת המשפטית. "זה לא היה משהו שהוא נהג להסתיר, אלא חלק מכרטיס הביקור שלו. חשבת שהוא נוטה יותר לעסקים מאשר למשפטנות גרידא. מצד אחד, הוא היה חכם וכריזמטי, אחד שיודע לשבות לב, ומצד שני, היה בו משהו מהפכני ומלא הרס עצמי שלא עושה חשבון לאף אחד. זה היה מאוד מסקרן. מי ידע שיש פה סיפור של דוקטור ג'קיל ומיסטר הייד". השופט סגל לא התייחס בתגובתו הרשמית למפגשיו האישיים עם פישר. מטעמו נמסר, כי "אם מאן דהוא דיבר בזכותו של השופט סגל בעת שהתמודד לתפקיד פרקליט המדינה, הרי שהדבר נעשה ביוזמתו שלו". במעגל החברתי של פישר ניתן היה למצוא גם את שופט בית המשפט המחוזי בתל אביב גלעד נויטל. שני החשודים, שהפכו לעדי מדינה בפרשה הזאת, עי העוזרת האישית של פישר וחוקר המשטרה ערן מלכה, העידו כי נויטל השתתף בארוחות הערב שערך פישר. מלכה אף העיד כי נויטל השתתף בארוחת ערב בביתו של פישר שבועיים לפני המעצר הראשון של הפרקליט. נויטל מסר באמצעות דוברות בתי המשפט, כי "למיטב זיכרונו לא היה בביתו של רונאל פישר במועד האמור. בעבר הרחוק היתה ביניהם היכרות. השופט נויטל לא היה בקשר עם רונאל פישר בשנה החולפת, ולמען הסר ספק, מאז החלה הפרשה".

גם כמה שוטרים בכירים הקיפו את פישר. "כבר בפגישתנו הראשונה טרחת להזכיר מספר רב של פעמים בכירים ממחלקת החקירות במשטרה שחייבים לך חוב גדול ולכן ביכולתך להפעילם", כתב לפישר אחד מלקוחותיו. "הוא אמר שהוא מייצג הרבה אנשים בכירים בתחום הפלילי ושיש לו קשרים טובים, הבנתי שיש לו קשרים במשטרה... נכנסנו לשירותים... עמדנו ליד המראות והכיורים והוא אמר לי בלחש כזה: כמה אתה מוכן לשלם כדי שאני אסגור לך את הסיפור... סירבתי לשלם... ביציאה מהשירותים הוא אמר לי: "צדיקים ממנום חביב עליהם", סיפר בחקירתו במח"ש אדי בן ליש, מנכ"ל החברה לפיתוח התיירות אשדוד.

פישר ייצג שוטרים רבים והיה מצוי בקשרים טובים עם ניצבים במשטרה, בהם ברונז שטיין וירון בארי, שמשמש כראש אגף התנועה. הקשרים בצמרת מערכת אכיפת החוק הם אלה שהובילו את פישר להיכרות עם החוקר ערן מלכה ולשכלול שיטת השוחד.

ב-2012 התקשר פישר לתת ניצב אבי נוימן, ששימש כמפקד היחידה הכלכלית, וביקש להיפגש איתו בהקדם. נוימן נעתר לבקשה ופישר הגיע למשרדו של הקצין הבכיר יחד עם מתלונן שייצג, שטען שיש בידיו ראיות לפרשת שחיתות בעיריות ראשון לציון ורחובות. נוימן הפקיד את חקירת החשדות על מלכה, תוך שהוא מאותת לו שפישר הוא אחד משלהם. "ערן הוא אחד הקצינים שיותר חיבבתי", סיפר

נוימן בעדותו. "את רונאל אני מאוד אוהב ומעריך. בתיק של רוז פיזם הוא התקשר אלי ואמר לי, 'תשמע יש לי יאכטה, תשתמשו בה לחיפושים'. יכול להיות שאמרתי לערן שרונאל הוא כמו חבר שאני מאוד סומך עליו... ייתכן מאוד שאמרתי למלכה להתייחס לפישר כמו חבר בצוות החקירה".

שוטרים רבים השתמשו בשירותיו של פישר. הבכיר שבהם הוא מפקד יאח"ה תנ"צ אפרים ברכה, שנעזר בו בעתירה לבג"ץ נגד מינויו, לאחר שנקבע, כי "הוליך שולל" עבריין שנחקר על ידו והמדינה שילמה לו סכום נכבד כפיצוי. שכר הטרחה שגבה פישר מהחוקר הוותיק עמד על 16,000 שקל בלבד, סכום שנראה גם לחוקרי מח"ש נמוך מאוד. מפקד המחוז הצפוני לשעבר שמעון קורן, שנקבע כי כשל בתפקידו באסון הכרמל, שכר את שירותיו ב-2012 לצורך ניהול המשבר בתקשורת תמורת 9,500 שקל. מהטייקונים הוא לקח יותר. הקירבה לעמדות הכוח, העיוורות לאופיו ההרסני, היתה המומחיות של הפרקליט העולה — עד לנפילה המסחררת.

תחקיר בהזמנה: האם רונאל פישר קיבל תשלום על כתבה שהכין?

קלמן ליבסקינד
07/14/2014

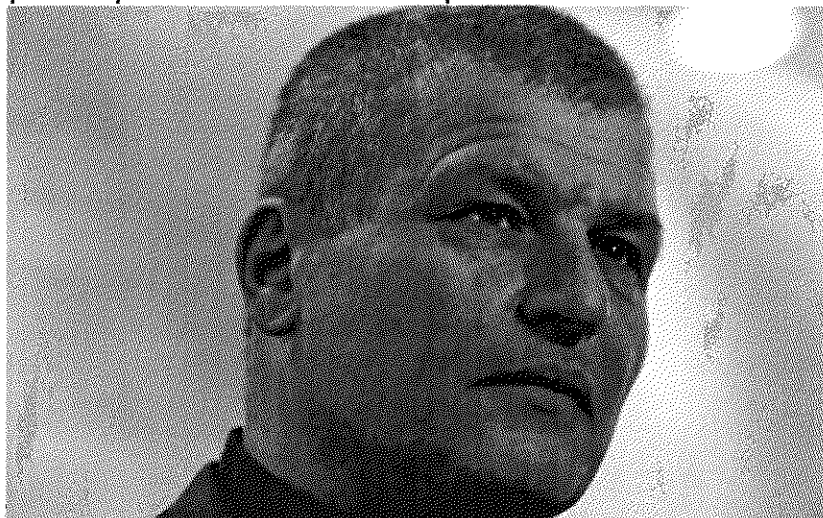
הסיפור הזה הולך ארבע שנים אחורה, אל פגישה שנערכה במשרדו המהודר של איש העסקים י', שניהל קרב משפטי רווי אמוציות מול שותפו. זה נגמר בהמחאה על סך 225,504 שקל לפקודתו של עו"ד פישר עבור "שכר טרחה - ייעוץ משפטי" ובתחקיר טלוויזיוני

הסיפור הזה הולך ארבע שנים אחורה, אל פגישה שנערכה במשרדו המהודר של איש העסקים עתיר הממון י', באחד המגדלים במתחם הבורסה ברמת גן. י', שניהל קרבות משפטיים מרים ורוויי אמוציות מול שותפו לעסקים, החזיק בידו חומרים שהעידו, כך לתחושתו, על התנהלות בעייתית מאוד שסבבה את פעילותו של השותף, וניסה לעניין בהם כמה עיתונאים.

סמוך למחצית שנת 2010 המליץ עורך הדין רונאל פישר לי' לפנות אל מיקי רוזנטל, אז כתב תחקירים של תוכנית "המקור" בערוץ 10, כדי שזה יכין תחקיר על אודות היריב העיקש. "סמוך עלי, אני מכיר אותו, הוא בסדר", אמר עו"ד פישר לי', "כדאי לך ללכת איתו".

בין רוזנטל לפישר יש קשר קרוב ארוך שנים. "הוא עורך דין שלי, הוא חבר שלי, אני אוהב אותו אהבת נפש", הגדיר רוזנטל באחת ההזדמנויות את יחסו לפישר. השניים הגישו בעבר בצוותא את תוכנית הטלוויזיה "גברים בשחור" בערוץ 2. קודם לכן הזמין רוזנטל את פישר להופיע אצלו בפינה קבועה בתוכנית התחקירים "בולדוזר", שהגיש באותו ערוץ.

מאוחר יותר ליווה פישר את העיתונאי הלוחם בשחיתות בהכנת סרטו "שיטת השקשוקה", על אודות משפחת עופר, ואף הופיע בסרט בעצמו. כשרוזנטל נתבע בעקבות הסרט על ידי עידן עופר והחברה לישראל, ייצג אותו עו"ד פישר עד להסכם הפשרה. שלושה חודשים עברו מהחתימה על ההסכם הזה ועד לפגישה המדוברת במשרדו של י'. רוזנטל זומן לשם, כאמור, כדי ש'י' יוכל להעביר לו את החומרים לצורך הכנת התחקיר. בפגישה הזו, לפחות בחלק ממנה, נכח גם עו"ד פישר. בשלב מסוים יצאו פישר וי' והותירו את רוזנטל עם אנשיו של י', כדי שאלה יציגו לו את הדברים. בימים הבאים המשיך רוזנטל לעבוד על התחקיר במרץ והחל בצילומים ובראיונות.

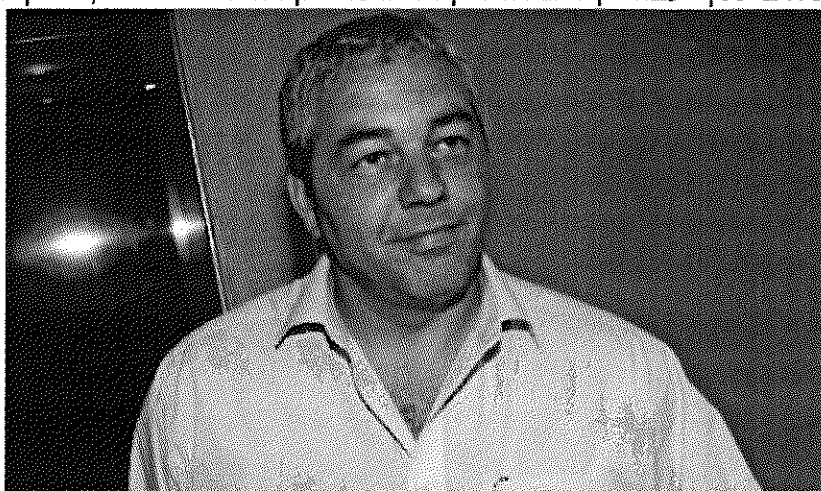
מכחיש שידע על נוכחותו של פישר. רוזנטל. צילום: פלאש 90

מסמכים שבידי "מעריב-סופהשבוע" מלמדים שכעבור חודשיים מהפגישה, ב-8 ביולי 2010, שילם איש העסקים י' 225,504 שקל, בהמחאה אחת, לפקודתו של עו"ד פישר, עבור "שכר טרחה - ייעוץ משפטי". בסביבתו של י' טענו השבוע כי התשלום בוצע, כפי שמופיע בחשבונית, עבור ייעוץ משפטי ועבור עבודות שונות נוספות. ואולם, עדים שונים, שאינם קשורים זה לזה, העידו בפני "מעריב-סופהשבוע" כי איש העסקים י' סיפר להם

לפני זמן רב כי שילם לעו"ד פישר כסף עבור קידום התחקיר של רוזנטל, ששלושה חודשים אחר כך, במהלך חודש אוקטובר, כבר רצו על המסך הקדימונים לכתבה. חובה להדגיש כי אין כל ראיה למעורבותו של רוזנטל, היום חבר כנסת מטעם מפלגת העבודה, במה שנסגר בין פישר ל"ל".

ח"כ רוזנטל מסר בתגובה כי החומרים על אודות התחקיר המדובר נולדו משאריות שנותרו בידיו לאחר שפרסם תחקיר בעניין דומה חודשים ארוכים קודם לכן. "למען הסר ספק, מלבד שכרי בערוץ 10 לא קיבלתי שום תמורה או הבטחה לתמורה או טובת הנאה כלשהי בגין התחקיר הנ"ל, או בעבור כל תחקיר או כתבה אחרת שעשיתי בתולדותי כעיתונאי".

באשר לפגישה במשרדו של י' מסר רוזנטל: "לעניין זה ודאי ברי לך, כי עיתונאי לא אמור להסגיר את מקורותיו, ברם לא אכחיש כי נפגשתי גם עם אנשים שמתחרים עם מר מ' (האיש שעל אודותיו נכתב התחקיר - ק"ל)". רוזנטל טען עוד כי "בשום פגישה שערכתי עם מגוון מקורות בנוגע לכתבה הזו לא ידוע לי היום, ולא הייתה לי שום ידיעה בזמן אמת על נוכחות של עו"ד רונאל פישר בקרבת מקום". ואולם, כאמור, בידי "מעריב-סופהשבוע" עדויות הסותרות את הטענה הזו של ח"כ רוזנטל, עדויות המלמדות כי פישר נכח עם רוזנטל באותה פגישה במשרדו של י'. רוזנטל מסר עוד כי אין לו ידיעה באשר לשאלה מי הפנה את י' אליו. באשר לקשריו עם עו"ד פישר: "אני מאשר כי בעבר היו יחסי חברות ביני לבין מר פישר. בנוסף, אני מאשר כי עו"ד פישר ייצג אותי". רוזנטל הבהיר עוד כי אין לו מידע על העברת הכספים מ' לעו"ד פישר ועל אמירתו של י' כאילו שולם כסף עבור קידום התחקיר. "בכל הקשור אלי אישית, מובן שאם אכן דברים כאלה נאמרו, אין להם שחר".

קיבל כסף עבור תחקיר? פישר. צילום: עדי אבישי

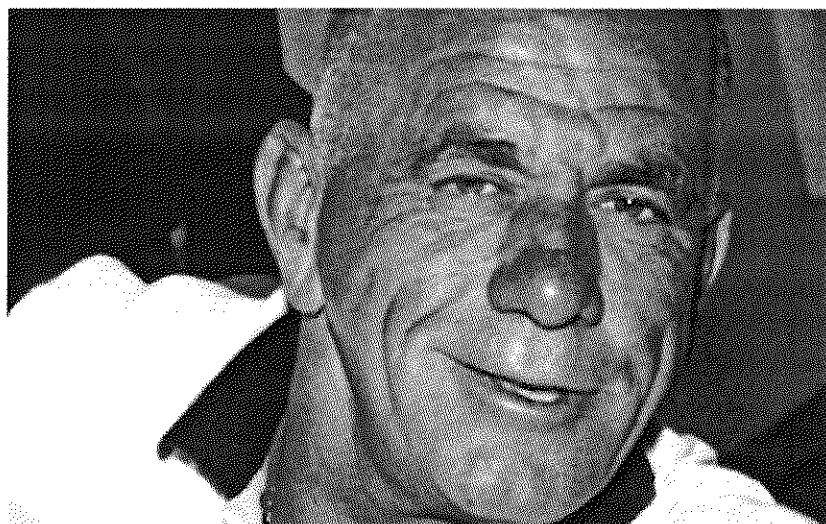
יצוין, כי חומרים הקשורים לפרשה הזו מצויים בידי משטרת ישראל.

רוזנטל, כאמור, מכחיש כל קשר של רונאל פישר אל התחקיר המדובר, אבל זו אינה הפעם הראשונה שהקשר בין השניים מעלה לכל הפחות שאלות של ניגוד עניינים ואתיקה. פעם אחת עלו שאלות כאלה כשרוזנטל ופישר ראינו יחדיו בתוכניתם "גברים בשחור" את איש העסקים ארקדי גאידמק, וכעבור ימים ספורים נמסר על מינויו של פישר לפרקליטו של גאידמק.

את הסיפור הנוסף, שיובא כאן, חשף עמיתי, כתב הפלילים אמיר זוהר, בכתבה שפרסם בבלוג שלו "פוסטה" לפני כשלוש שנים וחצי. זוהר גולל אז את הסיפור שמאחורי הקלעים בפרק אחד של תוכנית התחקירים "בולדוזר", שהגיש בעבר רוזנטל, פרק שעסק בנושא פלישות של עבריינים לקרקעות ציבוריות. בין היתר פורסם בפרק הזה תחקיר על קרקע של קק"ל בגבעתיים, שהוחכרה ליזם מקומי ושאליה פלש העבריין ניסים אלפרון. רונאל פישר, חברו של רוזנטל, זכה לפינה קבועה בתוכנית הזו, כמומחה לענייני משפט ובירוקרטיה, ובסיומה גם השיב לשאלות של גולשים בנושאי התוכנית בפורום של "בולדוזר" באינטרנט.

מה שלא ידעו צופי התחקיר זה שפישר הוא פרקליטו של ניסים אלפרון, שעניינו כיבב בתוכנית. פישר ייצג את אלפרון בהליך פלילי ואף בהליך אזרחי, שבו תבע להותיר את הקרקע ברשותו או לחלופין לפצות אותו, הליך שהסתיים בפשרה שבה קיבל הפולש אלפרון סכום עתק של שני מיליון שקלים.

פישר ייצג גם אותו. ניסים אלפרון. צילום: אלוני מור

אמיר זוהר, שכאמור חשף את הסיפור הזה, שאל את רוזנטל כמה שאלות על ניגוד העניינים של החבר פישר, ותהה אם רוזנטל לא חושב שהיה רצוי שהצופים שלו יידעו שפישר, חברו, שמופיע איתו בתוכנית, מייצג את אחד מכוכביה. "לא ידעתי שאלפרון לקוח שלו", הסביר רוזנטל לזוהר. "הכנתי את הכתבה בנפרד".

● ● ●

ממשרדו של רונאל פישר נמסר: "עו"ד פישר לא עושה הנחות, לא לעצמו ולא לאחרים, כאשר הדבר נוגע לטיפול בלקוחות המשרד, ולכן ברור מדוע הצלחותיו ויכולותיו המוכחות ממריצות גורמים שונים ואינטרסנטים לנסות ולפגוע בו. המשרד מעולם לא זכה להנחות מגורמי אכיפה שונים ובמסגרת הטיפול המשפטי, נלחם הוא והופך כל אבן, ומעלה כל טענה, מבלי לחשוש מדבר. גם כעת, דבר לא ימנע ממשרדנו להמשיך ולתת את השירות הטוב ביותר עבור לקוחותינו. עו"ד פישר עושה כל הדרוש לבירור הדברים במהרה, ומשכך, אנו משוכנעים, כי הסיפור יחלוף בלא כלום".

חזור לכתבה המקורית